

РЕШЕНИЕ

№ 880

гр. София, 02/16/2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01/14/2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Наталия Ангелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12414** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез адв.М. Г., против решение № 936 от 09.11.2021г., постановено по НАХД № 9453/2021г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 19 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-470/11.06.2021г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор". Наведени са доводи за неправилност на решението, поради постановяване му при съществени процесуални нарушения, поради липса на мотиви. Счита, че неправилно е наложена санкция за нарушение, извършено в условия на повторност. Изложени са аргументи за маловажност на административното нарушение, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като към момента на съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) застрахованият изцяло е получил определеното му застрахователно обезщетение. Претендира се да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление. Алтернативно се поддържа искане за връщане на делото за ново

разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № Р-10-470/11.06.2021г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с, ал. 1, т. 2, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на Кодекса за застраховането (КЗ) на ЗД [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3 500 лева, за извършено административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

За да постанови оспореното решение, Софийският районен съд възприел за установена като безспорна фактическата обстановка на извършване на нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, посочена в Акта за установяване на административно нарушение и в НП № Р-10-470/11.06.2021г., извеждайки същата от писмените доказателства по делото и показанията на актосъставителя - св. А..

Според задължителните за касационната инстанция фактически установявания на СРС, в КФН е постъпила жалба вх.№ 91-02-377/23.03.2021г. от Г. Х. Г., като управител на [фирма], за това, че е налице забавено изплащане на застрахователно обезщетение по предявена претенция № [ЕГН]/09.10.2020г. пред ЗД [фирма].

Във връзка с тази жалба е започнала проверка от КФН на ЗД [фирма], като са изискани всички документи по случая, както и е изпратено напомнително писмо, поради непостъпване на отговор от ЗД. От приложените по преписката документи, предоставени от ЗД „Б. И.” Ад с писмо от 26.04.2021г. е установено следното:

На 09.10.2020г. е предявена претенция по застраховка, обективирана в полица № ВГ/02/120001261758, с период на застрахователно покритие от 11.05.2020г. до 10.05.2021г. за изплащане на застрахователно обезщетение по повод настъпило застрахователно събитие-пътнотранспортно произшествие, по повод на което са причинени имуществени вреди на лек автомобил „Д. Л.” с ДКН [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма]. Образувана е преписка по щета № [ЕГН] от 09.10.2020г. в ЗД [фирма].

На 09.10.2020г. са предоставени всички документи, относими към установяване на основанието и размера на претенцията. След това допълнително е предоставено удостоверение за банкова сметка на 14.10.2020г., както е и извършен оглед на увредения автомобил, при който е установено, че след разглобяване следва да бъде извършен повторен оглед. Такъв е направен на 20.10.2020г. след разглобяване на

автомобила. Застрахователят не е изисквал допълнителни документи.

На 23.04.2021г. ЗД [фирма] се произнася по претенция № [ЕГН], като е изплатено определеното застрахователно обезщетение в размер на 329,59 лв по сметката на [фирма].

На 20.05.2021г. от оправомощеното длъжностно лице С. В. А.-старши експерт в отдел „Правоприлагане”, дирекция „Застрахователен надзор”, управление „Застрахователен надзор” при КФН е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-407/20.05.2021г. срещу ЗД [фирма], за това, че дружеството е извършило нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, не е изпълнило задължението си да се произнесе по щета № [ЕГН] по раздел I от приложение № 1 или по т.1-3, 8-10 и 13-18, раздел II, б.”а” от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок от 15 работни дни от предоставяне на всички доказателства по чл.106, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 от КЗ, а именно от представяне на всички доказателства от 20.10.2020г., но не по-късно от 10.11.2020г. включително, което се твърди, че е осъществено на 11.11.2020г. в [населено място], като на 23.04.2021г. е налице произнасяне по претенцията със закъснение. АУАН е връчен на упълномощено лице на 20.05.2021г.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено НП № Р-10-470/11.06.2021 г. на заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер 3500 лв. на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2 пр. 2 вр. ал. 1, т. 2, вр. параграф 1, т. 51 от ДР от КЗ и чл. 648, ал. 1 КЗ за нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ. Административнонаказващият орган приел, че нарушението е извършено повторно, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-821/17.09.2019 г. НП е връчено на 16.06.2021 г.

Във връзка с това и като е приел, че застрахователят е следвало да се произнесе, като определи и изплати размера на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане, съответно не по-късно от 10.11.2020г. за заведената застрахователна претенция, Софийският районен съд правилно е извел изводи, че е допуснато нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, а именно, че застрахователят не се е произнесъл окончателно по предявената застрахователна претенция по застраховка "Гражданска отговорност" или с определяне и изплащане на размера на обезщетението, или с мотивиран отказ за плащане в законоустановения срок. Приел е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на административно производствените правила. Мотивирал е, че дружеството е санкционирано многократно за поредица подобни нарушения, с влезли в сила наказателни постановления, поради което законосъобразно е наложено наказанието по чл. 644, ал. 2 предл. 2, вр. с, ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ за повторно извършено нарушение. Обосновал е, че извършеното не представлява маловажен случай.

Решението на Софийския районен съд е правилно, по следните съображения: Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не са представени и в касационното производство.

Настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на районния съд, че издаденият АУАН и наказателно постановление са съставени съобразно нормите на ЗАНН.

Въззивният съд мотивирано е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно застрахователното дружество е осъществило от обективна страна административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Нарушението на чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, като за съставомерността на същото не се изисква да са настъпили вреди. Изпълнителното деяние на административното нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ може да бъде осъществено само чрез бездействие - непредприемане от страна на застрахователя на предписаното поведение по чл. 108, ал. 1 от КЗ. В случая дружеството е следвало да се произнесе до 10.11.2020г., считано от 20.10.2020г. - датата на завеждане на претенцията, когато са представени и всички доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ. По делото не е спорно, че застрахователното дружество се е произнесло извън този срок, като периода на закъснението в произнасянето (5 месеца и 10 дни), при конкретната хипотеза е обстоятелство, което не може да обоснове приложението на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка са неоснователни доводите на касатора за наличие на маловажен случай на нарушение. С Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ОСНК, ВКС не е направено разграничение относно приложимостта на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН спрямо формалните или резултатни административни нарушения, като горепосочената разпоредба се прилага спрямо двата вида нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, вр. с чл. 93, т. 9 от НК, за да се определи един случай като "маловажен" се взема предвид липсата или незначителността на настъпилите вредни последици или по-ниската степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на престъпление /в случая нарушение/ от съответния вид. В настоящия случай, предвид обстоятелството, че нарушението по чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, се явяват ирелевантни съображенията на касатора за липсата на настъпили вредни последици, поради факта, че законодателят не е предвидил в състава на нарушението настъпването на такива. При преценка характера на извършеното нарушение и неговите обективни проявления настоящият касационен състав не може да приеме, че в случая се касае за по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Неизпълнението на задълженията по КЗ, касае значими обществени отношения, за неспазването на задълженията по които, законодателят е предвидил санкциониране с имуществена санкция, съгласно санкционната разпоредба на чл. 644 от КЗ. В действителност този вид нарушения са формални, поради което, предвид извършеното нарушение в условията на повторност, този факт не е достатъчен, за да обуслови приложението на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед изложеното касационната жалба се явява неоснователна, което налага отхвърлянето ѝ и оставяне в сила на решението на Софийския районен съд. Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 936 от 09.11.2021г., постановено по НАХД №

9453/2021г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 19 състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.